

**Indenrigsministeren** ad interim: Jeg skal ikke gaae vidtløftig ind paa Sagen, der jo allerede har været Gjenstand for Forhandling her, da Finantsloven var til første Behandling, men jeg skal kun bemærke, at jeg ikke kan tage imod Anmærkningen, fordi den giver mig Bemyndigelse til Noget, hvortil jeg ikke vil have Bemyndigelse, fordi jeg alt har den, og fordi det derved ligesom anerkjendes, at jeg i anden Henseende ikke havde en saadan Myndighed. Det er en overordentlig farlig Grundsætning for den forsvarlige Bestyrelse af Statens Midler, hvis man ikke vil give Ministerierne frie Hænder til at samvirke efter bedste Overbeviisning. Kongerigets Indenrigsminister og Monarchiets Finantsminister maae have frie Hænder til at samvirke, naar de ellers ikke træde de Interesser for nær, som det særligt er dem overdraget at varetage, og jeg troer, det maa erkjendes at ville være i allerhøjeste Grad til Skade for en forstandig Bestyrelse af vore Finantsfer, hvis en saadan Samvirken skulde være utilstedelig. En Vedtagelse af Anmærkningen vil ogsaa, som sagt, være urigtig af den Grund, at den giver mig en Bemyndigelse, som jeg allerede har; jeg kan gjøre det, denne Anmærkning vil bemyndige mig til uden en saadan Bemyndigelse, og det er af Bigtighed, det er i det Offentliges Interesse, at jeg kan det. Jeg skal derfor tiltræde det af — ja, jeg veed ikke, om jeg skal sige Udvalgets Fleertal eller hele Udvalget (Stemmer: Hele Udvalget!) — altsaa det af hele Udvalget, af de otte Herrer, der have underskrevet Betænkningen, ad § 5 Nr. 1 Indstillende.

**Carlson:** Det forekommer mig, at man netop stiller Indenrigsministeren fuldkommen fri; ved at vedtage Anmærkningen befries han dermed for en Forpligtelse, der hviler paa ham, og, som jeg troer, uden Grund, det vil sige, forsaavidt han anseer det for en bindende Overenskomst. Jeg skal gjerne indrømme, at man her i Almindelighed ikke skal blande sig for meget i det Administrative, men jeg troer ikke, at denne Bemærkning er anvendelig paa det foreliggende Tilfælde, som dog vistnok Alle vil sige er af en noget extraordinal Natur. Jeg troer heller ikke, og det maa jeg gjentage, at

den høitærede Minister har nogen Bemyndigelse til at udbetale Afdrag paa en Sum, som han troer skuldes ifølge en efter min Mening fingeret Overenskomst.

**Indenrigsministeren** ad interim: Denne Anmærkning kunde være affattet saaledes, at den ærede Landstingsmand kunde støtte sig paa den og kunde forsvare den; men som den nu er affattet, er det en Fæstning, der ikke kan forsvares. Den gaaer langt videre, den giver en Bemyndigelse til, at en vis Sum Penge maa ublaanes til Finantsministeriet paa visse Betingelser; men idet den giver denne Bemyndigelse, involverer den tillige, at jeg ikke er berettiget til at gjøre noget lignende uden en særlig Bemyndigelse. Men nu er det for vore Finantsfers forsvarlige Bestyrelse aldeles nødvendigt, at jeg i denne Henseende har frie Hænder. Den ærede Landstingsmand maa ikke lægge Mærke til Bestemelsen, som den nu er affattet. Saaledes som den nu er affattet, vilde den gjøre den største Skade, hvis det kunde tænkes, at nogen Regering vilde gaae ind paa at modtage en saadan Anmærkning, da det vilde forhindre en Samvirken, som jeg maa ansee for aldeles nødvendig. Naar den blev affattet paa en anden Maade, kunde vi jo tale om det; men som den nu er affattet, indeholder den en for en Samvirken og en forstandig Bestyrelse af Finantsferne saa farlig Grundsætning, at det er tilstrækeligt til, at man ikke kan gaae ind derpaa.

**Lehmann:** Der er, som den ærede Ordfører allerede har bemærket, egentlig ingen Anledning til at gaae ind paa en Bedømmelse i Realiteten af alle de Transactioner, som ere blevne inddragne under denne Sag. Jeg har ikke fundet et eneste Ord at erindre imod, at man har draget det ind under Forhandlingerne i det andet Thing, og jeg skulde for mit Vedkommende være særdeles rede til, hvis der dertil var Grund, at sige min Mening om Sagen, i hvilken Henseende jeg kun skal bemærke, at Udtalelser herom have i Udvalgets Skjød fundet Sted med megen Uførlighed og Uforbeholdenhed. Men hvad Alle der vare enige om, er dette, at en saadan Anmærkning, som her foreligger, i intetsomhelst Tilfælde kunde tilste-